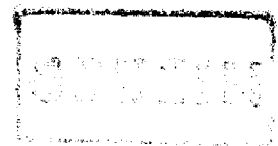

4 december 1961

U 15175/61 - C 46 - P1/PS9.

F H 10207/17

Land: Groot-Brittannië.
Onderwerp: Arbeidsverhoudingen.

Referenties:

Datum van waarneming: Tweede helft november 1961.

Bron: Betrouwbaar.

Informanten: Leidende figuren uit de Britse vakbonden.

Opmerkingen:

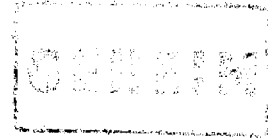
Verzonden aan: de Minister van Buitenlandse Zaken.

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr. J.E. de QUAY
Minister-President

Plein 1813 no. 4

's-GRAVENHAGE.

Engeland

ARBEIDSVERHOUDINGEN

De houding van de Britse vakbonden tegenover de regering is sedert jaren niet zo vijandig geweest als thans. Op 21 november kwam het hoofdbestuur van de T.U.C. bijeen om een beslissing te nemen betreffende de uitnodiging van de regering zes leden van de bonden aan te wijzen om deel uit te maken van een op te richten Economische Raad van achttien. Deze Raad zou een zelfde functie te vervullen hebben als de Stichting van de Arbeid in Nederland. De vakverenigingsleiders van Brittannië maken zich nu zo zeer bezorgd over Englands economische toekomst, dat zij in feite reeds besloten hebben, zij het dan ook met grote tegenzin en met groot wantrouwen aangaande de werkelijke bedoelingen van de regering, om toe te treden. De rede van MACMILLAN in het Lagerhuis op 21 november, waarin hij de Electriciteitsraad ernstig berispte, omdat zij ondanks de loonstop een loonsverhoging had toegekend aan het personeel van de staatselectriciteitsbedrijven, was evenwel aanleiding voor de vakverenigingsleiders om de beslissing uit te stellen. Verder hebben de leiders van de werkers bij de posterijen, die 150.000 man personeel vertegenwoordigen, gedreigd met stakingsactie, omdat de minister een eis tot loonsverhoging heeft verworpen en zich niet bereid verklaard heeft zich aan beslissing van het bestaande hof van arbitrage te onderwerpen. En de minister van Arbeid, HARE, heeft tegenover een deputatie van de bonden van werkers in regeringsdienst verklaard, dat hij zich wenst te houden aan de loonstop en niet bereid is uitspraken van de arbitragehoven te accepteren, indien deze uitspraken tegen de loonstop indruisen. Er worden nu eisen tot loonsverhoging gedaan door vakbonden, die ruim zes miljoen arbeiders omvatten. Volgens vakverenigingsleiders zal de regering of moeten toegeven, of zich met het vooruitzicht van uitgebreide stakingen moeten verzoenen. Zij achten een staking bij de spoorwegen in het begin van het komende jaar hoogstwaarschijnlijk. Hetzelfde geldt voor de werkers bij de posterijen (met inbegrip van telefoon- en telegraafpersoneel) en de mijnwerkers.

Op politiek terrein heerst er hevige verontwaardiging bij de

conservatieve fractie, omdat de regering na het invoeren van de loonstop niet heeft ingegrepen om loonsverhogingen voor het electriciteitspersoneel en het luchtvaartpersoneel van de B.E.A. te voorkomen.

De socialisten zijn eveneens zeer verontwaardigd, omdat de loonstop slechts de arbeiders treft, terwijl de meer bedeelden bij de laatste begroting aanzienlijke concessies ontvingen in de vorm van het verhogen van de grens voor "surtax". De stemming is bitter en een krachtmeting tussen regering en bonden lijkt waarschijnlijk. In de City, waar men rekening houdt met de mogelijkheid, dat de regering het tegen de bonden zal afleggen, spreekt men opnieuw openlijk over inflatie tengevolge van onvermijdelijke prijsstijgingen en daaruit voortvloeiende inkrimping van de zo dringend benodigde uitvoer.

Tweede helft november 1961.